

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

”Se
Din
Konung
kommer
till
Dig...”

SE, DIN KONUNG KOMMER TILL DIG...

Se, din Konung kommer till dig! —

Genom seklernas natt ljöd det profetiska ordet. Hoppingivande segervisst trängde det genom tyrannernas skrän och de förtrycktas ångestrop. Tusendens längtan och förväntan sträckte sig fram mot Honom, som skulle bryta sönder deras bördors ok och deras skuldrors gissel och deras plågares stav. —

Men den dag Han kom, följd av änglars jubelkörer, var det ändå inte många som vände Honom. Han kom till sina egna — men Hans egna togo icke emot Honom. —

I ett stall reddes Hans första viloläger och i en lånad grav Hans sista. Den krona som trycktes på Hans hjässa var virad i stingande törnen. Ingen tron restes åt Honom, men under händelsen: Jesus av Nasaret Judarnas konung! blev Han upphängd på ett kors och dödad. Men...

— Han var sargad för *våra* överträdelsers skull och slagen för *våra* missgärningars skull; näpsten var lagd på Honom för att *vi skulle* få frid, och genom Hans sår bliva *vi* helade.

Hell Dig, Du vår törnekrönte Kung, Du som dog och blev Livets Furste.

Se, din Konung kommer till dig! —

Också ned till andarna i fångelset, till dödsrikets värld, till avgrundens djup trängde det som ett segerrop. —

— Höjen, I portar, edra huvuden, höjen eder I eviga dörrar för att Ärans Konung må draga därin! —

Avgrundens makter, som nyss triumferade, då Gudasonen hängde blödande på förbannelsens trä, frågar bävande:

— Vem är då denne Ärans Konung? —

Länge varar ej deras ovisshet — majestätisk ljuder stämman: Det är Herren stark och väldig — Herren väldig i strid — Han är Ärans Konung. —

Dödsrikets portar är ej Honom övermäktiga. In träder Han i den starkes hus och fråntager honom alla hans vapen — avväpnar andevärldens furstar och väldigheter och triumferar över dem. Han gör dens makt om intet som har döden i sitt våld, det är djävulen, öppnar vägen till Paradiset och för liv och oförgänglighet fram i ljuset. Såsom den store Segerfursten hälsar han sedan sina lärjungar: Frukta icke. Jag är den förste och den siste och den levande — jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket. —

Se, din Konung kommer till dig! —

Till dig personligen kommer han nu, Segerfursten från Segerbytenas berg för att med dig utskifta byte. Förlåtelse för alla *dina* synder, läkedom för *ditt* hjärtas svidande sår, frid som övergår allt förstånd, glädje som evigt består, segerkraft för vardagens strider, hopp för tid och evighet — Golgatasegerns frukter — erbjuder Han dig. —

Öppna för Honom NU då Han kommer till dig!

Släpp Honom in i ditt hjärta — in i dina tankar — in i dina drömmar — in i din vardag. —

Se, din Konung kommer till dig! —

Det är midnatt i världen, men ännu har ej Guds lampa slocknat. —

Med blicken mot öster väntar en skara i blodtvagen dräkt sin himmelske Herre och Konung. De äro icke av världen, lika litet som han är av världen. —

Likt sina fäder är de gäster och främlingar här nere — de har sitt medborgarskap i himmelen, varifrån de också väntar sin Brudgum och Konung, vilken skall föra dem hem till sin eviga härlighet, till riket som icke kan bäva — till staden med de fasta grundvalarna.

Gång på gång nås de av ropet från himmelen: Se jag kommer snart — se din Konung kommer till dig — kommer för att förlösa dig! —

Och ur deras hjärtan stiger ett långtans jubelrop: Maranata — Kom Herre Jesus!

ANDERS B. ANDERSSON

Nr 24

15 dec. 1967

Årg. 8

DEN NYA REDAKTIONSKOMMITTÉN

Per-Olof Fägerholt
ingenjör

Mona Sundqvist
evangelist med journa-
listutbildning

Björne Erixon
evangelist, teol. kand.

Agne Bark
församlingsföreståndare

JAG VAR NARKOMAN

Jag vill avlägga detta vittnesbörd med en innerlig längtan i mitt hjärta att härigenom bli till välsignelse för någon, som kämpar en ojämnhet mot syndens och begärelsens förlamande makt. Önskar peka på Jesus, vars blod kan rena den sämste. Jag är så tacksam att jag fått uppleva hur Jesus allt förvandlade då Han fick komma med sin frälsande kraft och hjälpte en syndare som mig.

Jag var så sargad av synden. Kanske det inte syntes så mycket på det yttre skalet, för det kan vi människor bättra på, men i hjärtat var det annorlunda. Där var sorg och tvivel på att det fanns nåd och hjälp för mig. Ty både jag själv och många andra ansåg mig nog för ett hopplöst fall, och syndens makt är stor. Tänk bara vad en liten tablett eller ett glas sprit kan binda och en dag får man uppleva att man är en slav under en makt som är starkare än jag själv.

Det gick så långt att jag en kväll satt med en burk starka sömntabletter i min hand för att ta mitt liv. Tyckte att det skulle vara en enkel utväg ifrån detta helvete, som jag då levde i. Mitt liv var ju så misslyckat. Jag orkade inte mer. Jag var så nere i mina nerver av orsaker, som jag ej var skuld till. Både min make och son är alkoholist.

Jag förstår att om jag då hade gått till Jesus med min börda, och lagt den där, så hade Han kommit till min hjälp. Men i stället mötte jag en bekant, som erbjöd mig nervtabletter. Att han var narkoman visste jag ej då. Visst hjälpte de. Allt blev med ens bättre. —

Så gick det en tid, då det på nytt blev tråkigheter i hemmet. Då ringde jag själv upp och bad att få fler tabletter. Förstod ej hur farligt det var. Sa till mig själv att det är nog inte så farligt. Trodde jag kunde sluta när jag ville. Men en dag när

jag sålde en guldkedja för att få pengar att köpa för, då förstod jag hur långt det hade gått. Då blev jag rädd. Jag kunde inte vara utan.

Nu försökte jag på alla sätt få tag på tabletter. Gick till olika läkare. Ljög att jag hade smärtor för att jag skulle få en spruta eller starka tabletter. Och är man villig betala och att hålla tyst, så går det att skaffa narkotika.

Men det fanns några kära Maranatavänner som hade gått in i en särskild bönekamp för mig. Deras böner och uppmuntran och Jesu nåd är orsaken till att jag lever och är frälst i dag.

Ty, ära vare Jesus, nu är slaven *fri* och kan vittna om en härlig frälsning i Jesu blod.

Jesus kom för att uppsöka det som var förlorat och det är sant att han är en Mästare i att frälsa. Ära, Halleluja! Kan aldrig tacka Honom nog, att Han stannade och gav mig mod att följa Honom. —

Om de här raderna når någon som ser allt i svart och ingen utväg ser, då vill jag ge dig rådet att fly till Jesus med allt som tynger, ty Han är en Mästare att frälsa. Tiden är så kort, snart kommer Han för att hämta oss hem till sin himmel. Där finns inga begär, där är all kamp och strid slut.

En syster, som vet om ett förr och ett nu

LITTERATURKONFERENS I STOCKHOLM den 4–6 januari

Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder samtliga Midnattsropets kommissionärer och andra intresserade att tillsammans med den nya redaktionskommittén samlas till bön och samtal omkring litteratur och traktatmissionen.

Anmälan om deltagande skall göras före den 31 december till Maranataförsaml. exp., Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA.

Kan en ung människa leva för Jesus i våra dagar. Är det svårare att vara frälst och ung i dag än vad det förr varit? — Det är frågor som ofta ställs i de kristna leden.

Varför frågar man så?

Djävulen har lyckats uppegga de kristna till att räkna sina egna resurser, liksom han uppeggade David till att räkna Israel. Men Gud vill inte att vi skall räkna, eller räkna med *våra* resurser, utan med Guds. För mig ser det ut som om det skulle finnas väldiga resurser just för oss som lever i de yttersta dagarna. Läs Apg. 2: 17 — där står det bland annat:

hon gläder sig över att ett barn är fött till världen. Så har ni nu också bedrövelse; men jag skall se eder åter, och då skall edra hjärtan glädja sig, och ingen skall ta glädjen ifrån er. Och på den dagen skall ni icke fråga mig om något. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Vad ni ber Fadern om det skall Han giva eder i mitt namn."

Är det inte en underbar liknelse Jesus använder? Vad gör det om vi får uppleva vedermöda liksom den havande kvinnan, när vi vet att när den är förbi får vi uppleva välsignelsen av att ha fött fram ett andligt liv.

Det har tjtats till leda om

som vi ALDRIG kan finna hos en människa. Vem kan förlåta så som Han? Vem kan ge den fallne sådan segerkraft som Han?

Jag har också fått erfara att Han ger mig kraft att gå den väg som Han befallt.

Därför ber jag alla som predikar att det är särskilt svårt för ungdomen i VAR TID att sluta med det lögnaktiga tjtatet. Det har aldrig varit svårare än att det i Jesu namn går att segra.

Däremot förstår jag mycket väl att ungdomen har svårt att överleva i en församling där man inte sätter hela sin tillit till Jesus, han som en gång för alla vunnit segern över ALL ondskans härsmakt.

Enligt Rom. 10: 14—17 kommer tron av predikan. Om det alltså predikas att Kristus är sänre nu så att Han inte förmår att bevara ungdomen, eller att Kristus har överlåtit åt ungdomen i de yttersta dagarna att klara sig själva, så föreligger risken att denna predikan föder tro på att man måste klara sig utan Jesus, och denna tron kan ALDRIG ge seger. —

Vi måste stå i beroendeställning till Jesus Kristus. Vi måste som unga alltid vara väl medvetna om att det är Hans liv vi ska leva, och inte vårt eget. Om du vill leva ditt eget liv, antingen du är ung eller gammal, kommer du att gå evigt förlorad. Men om du vill låta din egen vilja böjas under Jesu fullkomliga vilja skall du upptäcka att du vinner en underbar seger i Honom. —

Bengt Landin,
Malmö

I JESU NAMN

kan vi segra också i vår tid

"Och det skall ske i de yttersta dagarna säger Gud, att jag skall utgjuta av min Ande över allt kött. Edra söner och edra döttrar skola profetera, och edra ynglingar skola se syner..."

Det är detta vi har att vänta i de yttersta dagarna, och det är sannerligen inte småsaker. Finns det bättre löften för de tider som varit? Då hör jag någon säga: "Men Bibeln säger att i de yttersta dagarna svåra tider skall komma." Låt så vara, men Bibeln säger också att den yttersta tiden skall bli underbar. Jag vill använda Jesu egen liknelse från Joh. 16: 21—23: "När en kvinna föder barn, har hon bedrövelse, ty hennes stund är kommen; men när hon har fött barnet, kommer hon icke mer ihåg sin vedermöda, ty

hur svårt det är för ungdomen att överleva *de oerhört svåra påfrestningarna i denna förskräckliga tid*. — Jag vill därför tala om för samtliga som har denna predikan på sina läppar att detta är en *mycket* stor lögn. Jag är själv ung — endast tjugofyra — så jag vet vad jag talar om.

Nog är det många frestelser som möter en ung människa, och nog händer det att man faller. Men varför kom Jesus till vår undsättning? Var det för att vi var så präktiga? Nej, det var för att vi behövde en vän och Frälsare som kunde förstå oss och hjälpa oss då vi, trots alla goda föresatser, till vår fasa upptäcker att vi fallit i frestarens snara.

Jesus kom med den förlåtelse

Min och Maranataförsamlingens adress är nu:

BJÖRNE ERIXON
Olai Kyrkogata 27
NORRKÖPING
Tel. 011/10 40 56

Helge Erixon

Predikan i sammandrag av Helge Erixon

Vi ska läsa ett Guds ord med varandra vilket förefaller oss nästan otroligt, därför att det är sagt av en vanlig människa, en syndare frälst av nåd, som du och jag. Genom det han blev i Kristus kunde han dock säga så här: "Varen I mina efterföljare, såsom jag är Kristi." (1 Kor. 11:1.)

Det är Paulus som framställer sig själv som en förebild för andra människor. Vi tänker ju annars på Jesus som vår förebild, han som sade: "Följen mig, så skall jag göra eder till människofiskare." Han är ju medlare mellan Gud och människor. Ingen kan komma till Fadern utom genom Jesus. I den betydelsen är naturligtvis Jesus enastående och har ingen vid sin sida.

Sedan ser det dock ut som att vi, för att få åskådningsmaterial, också behöver en förebild bland människor, en sådan som vi.

Det stod mycken strid omkring Paulus.

Han var ofta misstänkliggjord av sina egna. Det fanns människor som förringa de honom så att han gång på gång måste uppträda och försvara sig själv, även inför de församlingar som han genom evangelium fött till liv. Därför säger han så här: "Är jag icke fri? Är jag icke en apostel? Har jag icke sett Jesus, vår Herre? Ären icke I mitt verk i Herren? Om jag icke

FRIHET OCH

för andra är en apostel, så är jag det åtminstone för eder, ty I själva ären i Herren inseglet på mitt apostlaämbete. Detta är mitt försvar mot dem som sätta sig till doms över mig. Skulle vi kanhända icke hava rätt att få mat och dryck? Skulle vi icke hava rätt att få såsom hustru föra med oss någon som är en syster, vi likaväl som de andra apostlarna och Herrens bröder och särskilt Cefas? Eller äro jag och Barnabas de enda, som icke hava rätt att vara fritagna från kroppsarbete? Vem tjänar någonsin i krig på egen sold? Vem planterar en vingård och äter icke dess frukt? Eller vem vaktar en hjord och förtär icke mjölk från hjorden? Icke talar jag väl detta, därför att människor pläga så tala? Säger icke själva lagen detsamma? I Moses lag är ju skrivet: "Du skall icke binda munnen till på oxen, som tröskar." Männe det är om oxarna, som Gud har sådan omsorg? Eller säger han det icke i alla händelser med tanke på oss? Jo, för vår skull blev det skrivet, att den som plöjer bör plöja med en förhoppning och att den som tröskar bör göra det i förhoppning om att få sin del. Om vi hava sätt åt eder ett utsäde av andligt gott, är det då för mycket, om vi få inbörga från eder en skörd av lekamligt gott? Om andra hava en viss rättighet över eder, skulle då icke vi än mera hava det? Och likväl hava vi icke gjort bruk av den rättigheten, utan vi fördraga allt för att icke lägga något hinder i vägen för Kristi evangelium. I veten ju, att de som förrätta tjänsten i helgedomen få sin föda ifrån helgedomen och att de som äro anställda vid altaret få sin del, när altaret får sin. Så har ock Herren förordnat, att de som förkunna evangelium skola hava sitt uppehälle av evangelium. Men jag för min del har icke gjort bruk av någon sådan förmån. Detta skriver jag nu icke, för att jag själv skall få någon sådan; långt hellre vill jag dö. Nej, ingen skall göra min berömmelse om intet. Ty om jag förkunnar evangelium, så är detta ingen berömmelse för mig. Jag måste ju så göra; och ve mig, om jag icke förkunnade evangelium! Gör jag det av egen drift, så har jag rätt till lön; men då jag nu icke gör det av egen drift, så är den syssla, som jag är betrod med, allenast en livegen förvaltares. — Vilken är alltså min lön? Jo, just den, att när jag förkunnar evangelium,

TVÅNG I KRISTI TJÄNST

så gör jag detta utan kostnad för någon, i det att jag avstår från att göra bruk av den rättighet jag har såsom förkunnare av evangelium. Ty fastän jag är fri och oberoende av alla, har jag dock gjort mig till allas tjänare, för att jag skall vinna dess flera. För judarna har jag blivit såsom en jude för att kunna vinna judar; för dem som stå under lagen har jag, som själv icke står under lagen, blivit såsom stode jag under lagen för att kunna vinna dem som stå under lagen. För dem som äro utan lag har jag, som icke är utan Guds lag, men är i Kristi lag, blivit, såsom vore jag utan lag, för att jag skall vinna dem som äro utan lag. För de svaga har jag blivit svag för att kunna vinna de svaga; för alla har jag blivit allt, för att jag i alla händelser skall frälsa några. Men allt gör jag för evangelii skull, för att också jag skall bliva delaktig av dess goda. I veten ju, att fastän de som löpa tävlingsbanan allesammans löpa, så vinner allenast en segerlönen. Löpen såsom denne, för att I mån vinna lönen. Men alla som vilja deltaga i en sådan tävlan pålägga sig återhållsamhet i alla stycken: detta för att vinna en förgänglig segerkrans, men vi för att vinna en oförgänglig. Jag för min del löper alltså icke, såsom gällde det ett ovisst mål; jag kämpar icke likasom en man, som hugger i vädret. Fastmer tuktar jag min kropp och kuvar den, för att jag icke, när jag predikar för andra, själv skall komma till korta vid provet." 1 Kor. 9: 1—27.

Ja, vi borde falla ner på våra ansikten och be Gud om nåd och förbarmande, när vi ställs inför en sådan här människa, och vi anar vilka möjligheter vi syndare har om vi bara startar på det rätta sättet. —

I VÅR TJÄNST HOS JESUS KRISTUS ÄR VI FRIA

Frihet är ett mycket aktuellt ord. Frihetslängtan är något vilket alla, som vill vinna människor, söker anknyta till. Det finns alltid ett gensvar hos människorna när någon kommer med budskap om frihet. De flesta blir dock bedragna på dessa frihetens budskap, därför att, som Guds ord säger, de lovar frihet, men är själva förgängelsens trälär.

Jag minns en bok jag läste för många år sedan

om den franska revolutionen — en av de största omvälvningar som skapat epok i mänsklighetens historia. Där var det frihet, jämlikhet och broderskap som stod främst på programmet. Men denna frihetsrörelse, som såg ut att skapa så mycket nytt, mynnade ut i ett tvångsvälde, som är något av det värsta som Europa har upplevt — Napoleonkrigen. Orsaken till att detta frihets-evangelium hamnade i sin egen motsats, skrev bokens författare, berodde på, att frihetens innehåll icke var bestämt. Det var frihet som form, som ett ord, som en paroll, men innehållet i friheten fanns inte där. —

Det är just det som gör att vi människor blir besvikna. Det finns nämligen en falsk frihet. Vi har väl erfarenhet det lite var, när vi har kommit på sidan av den verkliga friheten.

Det finns en människa som gestaltat friheten — den verkliga friheten — såsom ingen annan och det är Paulus. Därför börjar han det här kapitlet: "Är jag icke fri?"

Jag ska söka visa på här i vilka förhållanden han var fri.

I KRISTI TJÄNST ÄR VI FRIA FRÅN MATERIELLA FÖRDELAR OCH NACKDELAR

Det materiella området är säkerligen en av de sista domänerna som en människa släpper till. Frihet i hjärtat och frihet i det inre är det många som upplever, men inte frihet när det gäller materiella ting. Paulus har här en argumentering som förintar varje skynt av sanning i den tankegången att den som predikar evangelium på något sätt skall stå i särställning när det gäller offer och försakelser av det timliga goda. Tvärtom citerar han här vilka rättigheter den har som förkunnar evangelium. Han nämner om att den som planterar får njuta frukten, den som tjänar i krig gör det inte för egen sold och den som har en hjord, lever av hjorden. Gud har sagt genom Mose om oxen, som drar stenvälten vilken krossar axen vid tröskningen, att munnen skulle inte tillslutas på honom, utan han skulle äta under det att han arbetade. Och då säger han på sitt ironiska sätt — knappast någon kan vara så ironisk som Paulus: "Måne det är om oxarna, som Gud har sådana omsorg?"

— Nej, det är sagt med tanke på oss som förkunnar evangelium.

Det hade säkerligen stått strid om detta. Det är historiska verkligheter som han bemöter här.

Men så säger han: *"Jag för min del har icke gjort bruk av någon sådan förmån — utan fördrager allt för att inte lägga något hinder i vägen för evangelium."* — Där ser vi att det materiella kan bli ett hinder. Inte i den meningen att man hopar överflöd på sig, utan även det materiella som det nödvändiga och som rättighet. Det är ingen berömmelse att avstå från överflödet — det är inte fråga om att avstå från det som vi inte behöver — utan här är det fråga om att avstå från det som man har rätt till. Paulus hade rätt till det här, men avstod från det, han var fri. Han säger i Fil. 4: 11—13: *"Icke som om jag härmed ville säga, att något har fattats mig; ty jag har lärt mig att vara nöjd med de omständigheter, i vilka jag är. Jag vet att finna mig i ringhet, jag vet ock att finna mig i överflöd. Med vilken ställning och vilka förhållanden som helst är jag förtrogen: jag kan vara mätt, och jag kan vara hungrig; jag kan hava överflöd, och jag kan lida brist. Allt förmår jag i honom som giver mig kraft."*

Det är ju ingen stor berömmelse om någon rik blir fattig och försonar sig med sin fattigdom. Paulus hade prövat båda sakerna och han var lika fri i förhållande till bristen som till överflödet. Han var lika fri när han var hungrig som han var fri när han var mätt. Med vilka förhållanden som helst var han förtrogen. Det är underbart att i försoningen i Jesus uppleva denna suveräna frihet i förhållande till den materiella sidan. —

Jag tror — och där har jag kyrkohistorien på min sida — att det är här som väckelserörelserna stupar. Det är när man blir beroende, antingen av brist eller av överflöd på de materiella tingen. Men det finns en andlig frigörelse som gör människan fullständigt fri i förhållande till de yttre omständigheterna. Man behöver inte vädja till regering och riksdag. Man behöver inte puckla på politikerna. Vilken regim som än regerar är Guds församling fullständigt fri — fri i vilka förhållanden som helst den lever under. —

Kristenheten söker i dag finna politiska, ekonomiska, kulturella och moraliska motiveringar till sina egna nederlag. Det är ju ett fattigdomsbevis, en bankruttförklaring, när man åberopar dessa saker som hinder för att Guds verk inte går framåt i vårt land.

Det är här Paulus går in i de förhållanden som då rådde, och han rörde sig sannerligen inte

i små cirklar — han rörde sig från överflödet till bristen. Han var fri i förhållande till detta.

Vi är ju inte fattiga nu, vi har överflöd. Här gäller det för oss att uppleva en sådan frigörelse, så att vi är fria i förhållande till detta som vi har i våra händer. Bibeln förhärsligar inte fattigdomen, men den förhärsligar inte heller rikedom. Den gör människan fri i dessa förhållanden.

Vi kan ju använda flera av Bibelns mest framstående män som exempel här men jag tar trons människa framför alla andra, Abraham. Han är en av Bibelns rikaste människor, men bodde i tält tillsammans med Isak och Jakob. Han slog inte rot — som en nomad vandrade han omkring. Han hade 316 tjänare och hade hjordar på tusentals djur. Han var vad vi kallar miljonär. Ändå bodde han i tält. Han frestades en gång att som Lot bosätta sig i en stad och upphöra med det nomadliv som var en yttre bild på hans inre vandring med Herren. Lot, som var av annan karaktär och levde i staden, fick sedan fly därifrån i armod och misär när Sodom och Gomorra drabbades av Guds dom. Men Abraham var löst och fri mitt i alla sina rikedomar. Han var som Paulus, löst från det materiella.

I KRISTI TJÄNST ÄR VI FRIA FRÅN ATT BEHÖVA FÖLJA KROPPENS ANSPRÅK

Den människa som är löst och fri från materiella fördelar och nackdelar, hon lever ju också på ett helt annat sätt med sin kropp än den som är bunden av materiella ting.

Paulus använder bilden av en löpare. Allesammans löper på tävlingsbanan, men det är bara en som vinner segerlönen. Ni ska ta sikte på honom, och hur han löper, han som kommer i mål och som vinner segerkransen. —

Idrottsmannen bygger upp sin kondition under månader, ibland gäller det år. Jag tror knappast att det är några ungdomar som får offra så mycket som de, vilka satsar på idrotten. Återhållsamhet i alla stycken för att vinna en förgänglig segerkrans. Paulus säger: *"Jag för min del löper alltså icke, såsom gällde det ett ovisst mål; jag kämpar icke likasom en man, som hugger i vädret. Fastmer tuktar jag min kropp och kuvar den, för att jag icke, när jag predikar för andra, själv skall komma till korta vid provet."* Här använder Paulus återigen en bild, inte av löparen, men nu av en boxare. Han ser knytnävs-kampen där så småningom den ene vinner genom att slå ner den andre. Men Paulus gör en vändning i bilden här, så att motståndaren blir hans egen kropp. *"Jag slår den gul och blå"*, säger

PUBLIKATIONEN MARANATA -67

Redaktion:

ANDERS B. ANDERSSON,
MONA SUNDQVIST, ARNE IMSEN

52 sidor. Stort format. Omslag i 2 färger.

RIKT ILLUSTRERAD

HÖGINTRESSANT

Medarbetare:

ARNE IMSEN, AGNE BARK, ERIK G.
ERIKSSON, ENOCH KARLSSON, HELGE
BERNTSSON, NILS WESTBERG, BJÖRNE
ERIXON, ANDERS B. ANDERSSON, PER-
OLOF FÄGERHOLT, MONA SUNDQVIST
m. fl.

Klipp ur, ifyll och insänd beställningskupongen
till

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här

Till Midnattsropet!

Sänd mig st. av Publikationen MARA-
NATA (mot postförskott). (Jag bifogar här
likvid 3:45 i frimärken.) (Stryk det ej öns-
kade.)

Namn:

Bostad:

Postadress:

han, "och besegrar den i grund och leder den med mig som en lydig slav."

Här växlar bild för bild. Slaven följer sin herre som skuggan — han lämnar honom inte. Det är precis samma avstånd mellan slaven och hans herre som när skuggan följer en människa då hon går i solen. Kroppen följer honom som en lydig slav. Han har den helt i sina händer.

Jag är övertygad om, att den snedvridna kroppskulturen som vi har i våra dagar, exponeringen av den kvinnliga kroppen och den manliga styrkans företräden genom idrotten, är något fel, en urspårning. Världsmänniskan i dag finner ingen annan motivering för sin kropp än att använda den för sina egna, ofta syndiga syften. Om någon vinner en Miss World-tävling eller slår ett rekord på Stadion så är det kroppen som får tjäna de själviska syftena.

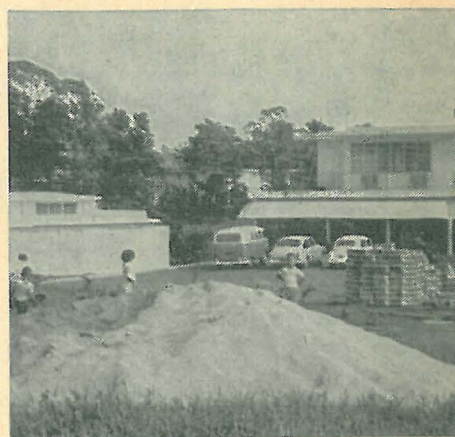
Paulus går in i evangelium med sin kropp. Vi har ju en inrotad föreställning att våra kroppar är något mindervärdigt, någonting som man kan göra med hur som helst. Ungdomen på sitt sätt och de äldre på sitt. Om unga människor lever ut i det sexuella, så lever äldre människor ut i ett annat överdåd när det gäller mat och dryck och sådant. Detta är fullständigt främmande för Bibeln.

Redan från början ser vi hur Gud formar av jordens stoft en människokropp och låter sin ande ta boning i henne. I nytestamentlig tid är kroppen ett tempel för den helige Ande. Den underbaraste byggnad som fanns på jorden var ju templet, där Guds härlighet bodde. Nu är det våra kroppar som är templet. —

Här finns naturligtvis oändliga möjligheter. Vi är gripna av Gud i våra hjärtan, men våra händer och fötter och förstånd är ofta hedniska. Allt behöver komma under Kristi välde. Paulus säger om sin kropp: "Jag leder den med mig som en lydig slav." Det är underbart att komma utanför alla dessa jordiska behov, så att man kan säga: "Herre, nu står jag här till ditt förfogande. Jag frågar inte efter varken det ena eller det andra, min kropp, min själ, min ande — Herre, det är ditt!" Då får vi uppleva det bibliska dopet i den helige Ande, där Anden tar hela människan i besittning. Ingen blir andedöpt bara i hjärtat, utan i hela varelsen. Det flödar sedan över så din tunga talar andra tungomål och du går med dina fötter på Herrens väg, du öppnar din hand i en kärleksfull handling, du börjar tänka, känna och uppleva med hela ditt väsen att du är en lem i Kristi kropp, en levande sten i det tempelbygge, som Herren bygger. Det är en underbar frihet detta. Vi är inte där än, men Gud vill leda oss vidare.

Fort. på sid. 18.

En hälsning från SALLY OLSENS BARNHEM i Puerto Rico

Barnhemmet "Sarons Rose" u

Egil Mentzen — en av männen bakom det norska M ranatabladet — har besökt Sally Olsen och hennes barnhem i Puerto Rico. I denna och i en kommande artikel, låter han Midnattsropets l sare få del av sina intryck.

Kontrastenes  y kan man vel ha lov til å kalle Puerto Rico. Så full av sk nnhet, rikedom og herlighet på den ene side og så full av n d, fattigdom og elendighet på en annen! —

Puerto Rico ligger som kjent i det Karibiske hav med Cuba, Haiti og Jamaica som nærmeste naboer i vest og Atlanterhavet i  st. Befolkningen snakker vesentlig spansk og folketallet er ca 2,6 mill. Klimatet er ypperlig — sol og sommer hele året, og vegetasjonen er frodig og grønn...!

På denne øya har v r kj re misjonær Sally Olsen virket nå

snart i 15 år. Og hva Gud har fått gjort gjennom hennes virke der nede er ikke noe annet enn fantastisk —.

Da jeg i oktober måned i år fikk anledning til å besøke Puerto Rico og Sally Olsens store og vakre barnehjem — vil jeg si at dette besøker var til en slik inspirasjon og velsignelse for meg — at jeg reiste hjem som et ny menneske.

Det f rste som m tte meg på barnehjemmet Sarons Rose, var en lykkelig og smilende barneflokk — som ønsket meg velkommen. Og jubelen ble enorm da jeg begynte å pakke opp og dele ut gaver til alle barna. Så fra den dagen ba de spesielt for "amerikaneren fra Norge".

Det å høre alle barna synge Sions herlige lovsanger — er et kapittel for seg selv! Den f rste sangen som jeg hørte var "Nu er jeg fri..." og det på norsk.

Sally med av sina

n pågående tillbyggnaden.

Sally Olsen med sin medhjelpare Rogelio Parilla som blivit helbragd-
gjord från spetälska i det sista stadiet. — Märkena i sina händer bär
han för att ständigt bli påmind om det under Jesus gjorde med honom.

Tenk hvor herlig det er å vite at disse er tatt rett ut fra den dypeste nød og elendighet og nå "plantet" inn i Guds rike. Halleluja!

I tillegg til disse 50 barna hun har på hjemmet, underholder hun 110 barn utenom, rundt omkring på hele øya.

Som leserne sikkert har forstått, så brukte Gud *denne veien* for å vinne befolkningens fortrolighet og hjerte, slik at lyset fra evangeliet kunne trenge igjennom det mørke som rådet på øya.

En arbeidsdag med Sally — er en dag man aldri vil glemme. Over alt hvor man går er dørene åpne. Og hun sår ved alle vann. Høy eller lav — ja, det er det samme hvor man befinner seg på rangstigen i samfunnet — alle får høre et ord om Jesus. Halleluja!

I et senere nummer skal jeg

bringe reportasje fra det enorme fengselsarbeidet hun driver på øya — og da med vitnesbyrd fra frelste og frigjorte fanger som i dag reiser rundt som evangelister på de Vestindiske øyer og forkynner det fulltonige evangeliet.

Mye kan sies, og mye er allerede sagt om misjonær Sally Olsens virke i Puerto Rico — og en ting er sikkert: "Herrens mektige hånd hviler over dette arbeidet."

La oss alle slå en bønnering rundt dette misjonsarbeidet, slik at Herren må gi misjonær Sally Olsen og alle hennes trofaste medarbeidere stor nåde, inspirasjon og kraft i disse dager.

Måtte Herren få sin vei med hver enkelt av oss, slik at vi til enhver tid må være i senteret av Guds vilje og at verden får se Jesus Kristus gjennom oss.

skyddslingar.

DÖPT I ANDEN — det skedde hemma i la'gården...

En av mina personliga vänner — en broder som nyss flyttat hem till Jesus — har i brev till mig berättat om hur det gick till då han blev döpt i den helige Ande. Han skriver följande:

"Till Jesu ära vill jag berätta hur det gick till när jag blev döpt i Anden — det skedde hemma i ladugården. —

Redan som nyfrälst hade jag klart för mig, att det måste finnas mera att få i frälsningen än det jag hade upplevt. Mitt hjärta sade mig detta. Dessutom hade jag ju läst i min Bibel om överflöd av glädje, frid och kraft. O, vad jag längtade och bad! Tänk om då någon funnits som hjälpt mig i bönen! —

Så gick tiden och min längtan avtog — tyvärr.

Efter en tid fick vi besök av en syster till min mor. Denna min moster var andedöpt och talade i tungor. Det blev bönemöten hemma och jag var med — lite undrande eftersom jag aldrig förr hört någon tala i tungor. En kväll frambar hon ett budskap direkt till mig — först tungotal sedan uttydning och hon kom bort till platsen där jag böjt mina knän. Mitt hjärta bävade, ty jag tänkte, att Gud nu skulle komma med domsord till mig. —

O, vilket budskap! —

Det var inget domsbudskap — det var ett ljuvligt löfte, att Herren, som sett min längtan och visste om mitt hjärtas nöd, nu ville uppfylla mig med sin helige Ande. Underbara ljuvliga stund — jag kommer aldrig att glömma den! Jag fick redan då en försmak av vad Jesus skulle giva mig. —

Under heta tårar, ivriga böner och djup förkrosselse lämnade jag mitt liv på nytt i Herrens händer den stunden. —

Och från det ögonblicket växte bara min längtan efter att få uppleva ett bibliskt andedop med åtföljande tecken. —

Sent på hösten samma år kom en broder från min hemtrakt tillbaka från en bibelskola han bevistat. Han hade där blivit döpt i den helige Ande och fått gåvan att tala i tungor och uttyda. —

Nu fick jag hjälp i bönen. —

En kväll — det var i julhelgen — hade vi varit på ett möte tillsammans. Vi gjorde sällskap till mitt hem, ty han hade fått en förnimmelse av att just den här kvällen skulle Jesus döpa mig i Anden. Han föreslog att vi skulle gå in i vår ladugård för att få vara ostörda att prisa Gud och bedja. Det förslaget gick jag villigt med på. Bland halmen i en utrymd kalvkätte böjde vi våra knän och började ropa till Gud. Korna rånade

och skramlade i sina kedjor, fåren bräkte — jag tyckte att hela skapelsen deltog med mig i min vanda och min längtan. —

Det blev kamp — jag höll på att förtvivla och det blev allt mörkare och tommare i min själ — hade kanske Herren övergivit mig? —

Men i mitt mörker lät Herren en stråle av himmelskt ljus bryta fram, och orden "tack Jesus" gick gång på gång över mina läppar. —

Då hände något plötsligt — underbara stund, som jag aldrig riktigt kan beskriva. Himmelen öppnades över mig. Jag liksom insveptes i en vit sky, mitt inre badade i ljus och hela min varsel genomträngdes och uppfylldes av den helige Ande. Mina lemmar skakades av Guds mäktiga kraft och min tunga började liksom ofrivilligt röra sig i min mun och mina läppar formade ord som jag aldrig förr uttalat. Från den dagen var mitt liv förvandlat..."

Anders B.

EN HÄLSNING FRÅN MOTALA

Det har hållits Maranatomöten här i flera år och vi prisa och tacka Gud för det som skett. Människor har blivit frälsta och döpta i den helige Ande och är bevarade i dag — allt av nåd. —

Herren har också sänt vittnen hit. Beklädd med kraft från höjden har Agne Bark verkat här

och en uppmärksam skara lyssnar i de offentliga mötena till budskapet om Jesus. —

Må vi alla vara trogna i bönevrån och leva i renhet och ödmjukhet till dess Jesus kommer.

Med fridshälsningar
David Gustavsson

Här en hälsning och ett hjärtevarmt tack till tidningen Midnattsropet och alla de vänner som besökt Åtvidaberg ända från Örebro och andra platser.

Ville här vittna om vad jag upplevde under det senaste Maranatomötet i Åtvidaberg. Jag har bevistat allt som allt tre möten.

Måste även tala om hur jag för tre år sedan i min ensamhet upplevde väckelse och förnyelse efter en tid av fullständig kollaps till både kropp och själ.

Sökte då under bön och vanda efter fast mark under fötterna. Har allt sedan dess fått se Jesu underbara ledning och intresse för den enskilde. Då jag bad till Gud att Han skulle sända någon i min väg som kunde leda mig ut ur mitt mörker, fick jag många underbara bönesvar vilkas värde jag då ej förstod, emedan mitt hjärta var fullt av förutfattade meningar.

Maranata — det var ju någonting fel — det hade jag för mig fast jag aldrig varit på något möte. Men rätt som det var kom det åter någon och talade väl om denna nya väckelse. Det blev så gång på gång och så var min nyfikenhet väckt.

Jag bad en bekant om att få låna Midnattsropet. Vi gjorde sedan sällskap till det för mig första Maranatomötet i Folkets hus B-sal här i Åtvidaberg.

Jag kände mig som på förbjuden mark. Satt där hela tiden och förundrades över att allt var riktigt — faktiskt! Hade ej en tanke på att släppa mig till för Jesus och prisa Honom. O nej! —

Mitt andra mötesbesök skulle nog ha dröjt om ej min man också blivit nyfiken. Vi följdes åt och jag kände längtan efter nästa möte. Det skulle dröja.

Under tiden malde mina tankar oupphörligt. Ja, min kamp går ej att beskriva. Jag hattade

Det blev JUBEL I HJÄRTAT och en NY VARDAG...

hit och dit, växlade mellan hopp och förtvivlan. Bad och längtade att Jesus skulle visa mig sin väg och föra mig in i Hans vilja.

Jag älskade vännerna i församlingen och gör så alltså. De var rara, välmående och hjälpsamma materiellt sett. I söndagsskolan har jag med glädje deltagit, men kände mig hela tiden hemlös. Alla andra tycktes ha en bestämd mening om vilka i församlingen som hade rätt.

Vilken glädje när jag fick höra att det var möte i Folkets hus B-sal en kväll! Jag behövde ej be min man följa med, han erbjöd sig. Med ens förnam jag vilken härlig atmosfär det var i mötet, särskilt då man sjöng "vila för slitna tankar, läkdom för öppna sår" och "Han ber för dig som kämpar till Far i himmelen". Kände igen många ansikten från bilder i tidningen.

Under det broder Bark vittnade upplevde jag på nytt min fattigdom och mitt stora andliga behov. Alla fördomar ramlade av och under sången "Gud som haver barnen kär" kom Jesus med bönesvaret.

En droppe av Hans ljuvliga nåd kom mig till del. Ära vare Hans härliga namn!

Vad jag erfor i den stunden

kan jag bara inbjuda dig att själv komma till Jesus och smaka. Det blev jubel i hjärtat och en helt ny vardag — en obeskrivlig längtan efter mera. Djävulen har gjort sina attacker, men pris ske Gud, segern på Golgata gäller!

Jag har rika tillfällen att få så den ädla säden i min stora familj och bland grannar och vänner.

En enda glimt till om hur Jesus vill visa mig vägen och rucka på mina ställningar. I ett halvt år drogs jag med ett besvärligt eksem på händer och armar. En natt drömde jag att broder Bark frågade om han fick bedja för mig. Slö, loj och likgiltigt svarade jag att "det kan du väl få". Inom en dryg vecka var eksemet borta.

Kära vänner bed för mig att jag får uppleva ännu mycket mer av Jesu dyrbara nåd och välsignelse. Dessa år av kamp och strid har tagit hårt på mina nerver och en envig katarr i huvudet gör ofta min vardag till en prövning. Vill så gärna bli till välsignelse tills Jesus kommer!

Jesus har satt mig fri!

Maranatahälsningar

Anna Melander,
Åtvidaberg

ÄR DU MED PÅ RESAN HEM?

Någon har liknat vårt liv vid en resa — en resa från jorden till himmelen. Och nog får vi som Guds folk kännas vid, att "Vi bor ej här, Vi blott här nere gäster är, en liten tid på resan till vårt hem". — Och under denna resa är det mycket som kan möta oss. Men pris ske Gud, det finns En, som går vid vår sida och som säger sitt: "Frukta icke!" Lovad vare Jesus! —

Många människor fruktar för framtiden och vad den skall bära i sitt sköte. Man hör om krig — om bomber som kan utplåna

hela jorden. Man ängslas ju för den dom som skall övergå jorden en dag. Man fruktar och bävar. —

Det finns dock ett folk, ett "saligt folk" som inte går omkring och väntar på vätebomber och vredesdomar — de väntar på Jesus och ropar sitt: Maranata! —

Halleluja! —

Är du med i den skaran?

Om inte så lämna dig åt Jesus i dag, så att du är redo när skyarna brister, och Brudgum-

men hämtar bruden hem till bröllopssalen. —

Många människor har människofrukthan. Man vill vara frälst — men i hemlighet. I Rom. 10:10 kan du läsa vad ORDET säger till oss om beaktelsen. På ett annat ställe i Guds ord säges att de fege aldrig skall få se Guds himmel.

Det kostar ibland på "kött och blod" att bekänna namnet Jesus. Men bekänn Honom, och du ska få uppleva välsignelsens strömmar i ditt hjärta. Ja, "frid skall tillflyta dig," såsom en ström". Ära vare Jesus!

Du ofrälste vän, som läser mitt vittnesbörd, kanske känner oro inför döden. Jag vill uppmana dig att läsa den 23:e psalmen. Där står ett så underbart löfte till oss människor: "Om jag ock vandrar i döds-skuggans dal, så fruktar jag intet ont, ty Du är med mig..."

Jesus med de sårmärkta händerna vill leda dig, genom döds-skuggans dal.

Forts. på sid. 18.

ÄR DU EN TVIVLARE?

Lennart Hiller

Jag önskar inte med nedanstående rader säga något ovänligt till dig, utan endast peka på nödvändigheten för dig att bli frälst och av nåd ett Guds barn. Det finns i våra dagar många slags tvivlare, en del är ärliga tvivlare, en del inte ärliga tvivlare. Denna artikel vänder sig särskilt till alla tvivlare i den senare gruppen. Deras påstådda skepticism är endast en

salva för deras egna samveten. Du kanske säger: "Evangelium och för övrigt hela Bibeln är verkligen en dårskap för mig." Guds ord säger: "Ty talet om korset är visserligen en dårskap för dem som gå förlorade, men för oss som bliva frälsta är det en Guds kraft." 1 Kor. 1:18.

Men du säger kanske, att du inte alls förstår mig. Evangelium och hela Bibeln är en dår-

skap för dig. Ja, då vill jag bara svara dig, att Guds ord tydligt och klart talar om för vilka evangelium är bortskymt och varför det är bortskymt. "Och om vårt evangelium nu verkligen är bortskymt av ett täckelse, så finnes det täckelse hos dem som gå förlorade. Ty de otrognas sinnen har denna tidsålders gud så förblindat, att de icke se det sken, som utgår från evangelium om Kristi, Guds egen avbilds härlighet." 2 Kor. 4:3, 4.

Denna bibelvers förklarar hemligheten med din svårighet. Evangelium är bortskymt för dig, och skälet är att denna tidsålders, eller världens, gud förblindat ditt sinne. Guds ord säger även: "Men en själisk människa tager icke emot, vad

som hör Guds ande till. Det är henne en dårskap, och hon kan icke förstå det, ty det måste utgründas på ett andligt sätt." 1 Kor. 2: 14.

Denna bibelvers förklarar varför det är en dårskap för dig. Du har kanske undrat över varför en del människor lyssnar till Guds ord, och varför en del inte så gärna lyssnar därtill? Guds ord säger: "Den som är av Gud, han lyssnar till Guds ord; och det är därför att I icke ären av Gud, som I icke lyssnen därtill." Joh. 8: 47.

O, säger du, det har jag aldrig tänkt på förut! Ja, vill du inte därför redan i dag kasta alla tvivel, ja tvivla på tvivlen om så behövs, och i stället börja tro på Gud och Hans ord?

Guds ord säger också hur det kommer att gå för den som tror, och hur det kommer att gå för den som inte tror. "Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd." Mark. 16: 16.

Det är din rätt att veta också, att om du tager emot frälsningen genom Jesus Kristus, så får du evigt liv. "Detta har jag skrivit till eder för att I skolen veta, att I haven evigt liv, I som tron på Guds Sons namn." 1 Joh. 5: 13.

Guds ord säger även, att du fått makt att bli ett Guds barn. "Men åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bliva Guds barn, åt dem som tro på hans namn." Joh. 1: 12.

Till sist min vän, skjut inte upp avgörandet att lämna dig i Guds hand, frälsningens dag är i dag. Gårdagen är förbi, morgondagen har du inte sett, men i dag hjälper Herren. Gud bjuder dig att komma i dag. Tveka inte, kom i dag!

Jesu frid önskar jag er alla!

L. Hiller
Sollefteå

Så här upplevde jag MITT ANDEDOP

Den välkände evangelisten Charles G. Finney, vars budskap en gång skakade hela den engelsktalande världen berättar i sin självbiografi om hur han fick göra upplevelsen av ett dop i den helige Ande.

Han berättar hur han i sin djupa inre nöd stängde in sig i ett inre rum i våningen för att utgjuta sin själ i bön:

"...Då jag gick dit in och stängde dörren efter mig, var det som om jag mötte Jesus ansikte mot ansikte. Jag såg honom alldeles som jag ser andra människor. Han sade intet, men såg på mig med en blick, som alldeles förkrossade mig. Jag föll ned för Hans fötter och utgjöt min själ för Honom. Jag grät högt som ett barn och bekände mina synder för honom så mycket som jag förmådde snyfta fram. Jag tyckte att jag vätte Hans fötter med mina tårar, men likväl hade jag inte något bestämt intryck av att jag vidrörde Honom. såvitt jag nu kan erinra mig. —

Jag måste ha fortsatt länge på detta sätt.

Då jag blev lugnare, reste jag mig och gick igen in i det yttre rummet, där jag fann att den stora brasan redan var utbrunnen. Men då jag skulle sätta mig ner, fick jag ett mäktigt dop i den helige Ande. Utan att jag förväntat detta, utan tanke på att något sådant fanns för mig, utan att jag mindes att

någon människa någon gång talat vid mig om detta, föll den helige Ande över mig på ett sätt, som tycktes gå igenom både min kropp och min själ. —

Jag kände som om en elektrisk ström gick igenom mig gång efter gång. Ja, det kom som våg efter våg av flytande kärlek — på annat sätt kan jag inte uttrycka det. Det var som Guds egen andedräkt nådde mig och fläktade mig som stora vingar. —

Inga ord kunna beskriva den underbara kärlek, som blev utgjuten i mitt hjärta. Jag grät högljutt av glädje och kärlek och jag kan säga att jag bokstavligen ropade ut mitt hjärtas utsägliga flöden. Dessa vågor kommo över mig återigen och återigen och återigen, tills jag ropade: Jag dör om dessa vågor skola fortfara att komma över mig! Herre, jag kan icke bära mera..."

.....

**I den här spalten
skall vi återkomma
med personliga vitt-
nesbörd om upplev-
elsen av dopet i den
Helige Ande.**

**Berätta kortfattat
om Din erfarenhet
för den här spalten.**

RED.

.....

Vid semesterplaneringen – räkna med Malmköpingskonferensen 20–28 juli

MOTTO: **VÄCKELSE I LIV OCH LÄRA**

Till Konferensplatsen hör:

en samlingssal med 700 sittplatser, logemente med 500 sängplatser, en modern camping- och badplats — barnvänlig, matsal med 300 platser.

Arrangörer:

Maranataförsamlingarna i Jönköping, Norrköping, Stockholm, Uppsala, Västerås och Örebro.

VAD ÄR SANNING? *av Barbro Sten*

Aldrig förr har väl människan haft orsak till att som nu fråga efter livets mening och mål. I alla åldrar upplever man livets besvikelser. Ingen trodde att livet var sådant. Så sluter människan besviknen in sig i sitt eget skal, och låter ofta skalet hårdna till. Ärliga, sökande människor utsätts också ofta för ett hänsynslöst utnyttjande av dem som gör pengar i nöjesbranschen och luras så in i sammanhang som de aldrig i egen kraft kan ta sig ur. Inte ens ungdomen i de lägre tonåren skonar. Redan i skolan opererar satan genom sina sändebud. Vi måste också bli ännu frimodigare med vårt budskap i dessa sista dagar då denna världens härskare gör allt för att bärga sin skörd. —

Till dig som inte upplevt livets mening vill jag visa på Jesus som säger: "Jag är VÄGEN, SANNINGEN och LIVET." —

Han kan hjälpa dig i vilken situation du än befinner dig. Jesus är vägen, sanningen, livet. Jesus själv är vägen till det sanna livet. Börja vandra vägen med Jesus i sanning och du får livet — det liv som Gud själv skapat oss till att leva. —

För dig som inte har tagit emot Jesus som din personlige Frälsare, är det helt naturligt att du inte är nöjd med ditt liv. Du funderar på sanningen och meningen med livet. Du använder surrogat för att fylla tomrummet hos dig själv med sådant som inte är äkta.

Allting är egentligen klart även för dig. Det enda du behöver göra är att öppna ditt hjärta för Jesus, helt barnsligt be honom fylla ditt liv med sin kärlek och sitt liv och TACKA honom för vad han gjorde för just dig på Golgata. Tacka för att han har förlåtit dig dina synder. Du ska då få uppleva att han verkligen är Vägen, Sanningen och Livet för dig.

Du ska få uppleva att när du bekänner inför människorna att Jesus är din Frälsare och att han är livet för dig, så fylls ditt inre med en underbar kraft. Det du tidigare fyllde ditt inre med blir överflödigt. Det finns ingen som säger du inte får göra så och så. Du har helt enkelt inget intresse av världslivet då du fyllts med det LIV som Gud menat vi skulle leva.

Vi skall dagligen leva i GEMENSKAP med Honom.

Hur är detta möjligt? säger du som många andra.

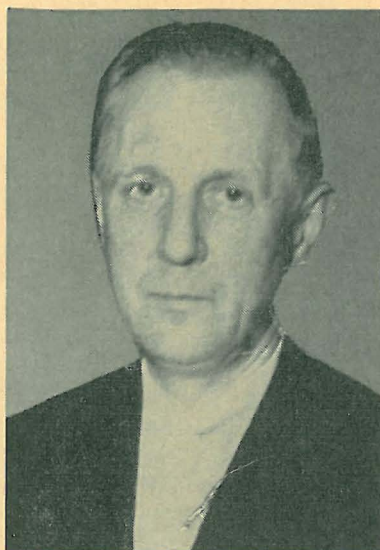
JESUS är hemligheten med livet — utan honom kommer alltid ditt liv att vara tomt och innehållslöst. Tag emot honom I DAG och du skall få erfara hans kraft i ditt liv.

"Om någon är i Kristus ÄR han en ny skapelse. Det gamla ÄR förgånget, se, något nytt har kommit." 2 Kor. 5: 13.

GUD gav mig en uppgift

*"Herren give dig vad ditt
hjärta begär och fullborde
alla dina rådslag."*

Det är en underbar nåd att vara frälst i denna tid, då folkvärldens slutkris skall spelas upp och himmelen öppnas för en blodtvagen brudeskara. Då Maranata kom in i livsbilden kände jag som biskop Tomas i medeltidssången "Frihet är det bästa ting, som sökas kan all världen kring". Bönesvaren har blivit påtagligare, mina besök

hos avsidestagna har gett mera tyngd och värde och traktatutdelning jämte tidningsförsäljning en stimulans för andligt välbefinnande.

Min första tid som frälst var jag anställd som servitör på

större restauranger och min umgängelse med den publiken gav mig uppslag till vidlyftig korrespondens med framstående personer om vikten av personligt avgörande för Jesus. Jag blev "persona grata" som de kallade en anskriven person, och jag tog det som en uppgift från Gud att frambära frälsningens lyckliga budskap. Många tror, att i de högre kretsarna är allt väl beställt, men också här finns det lidande hjärtan. Låt oss komma ihåg, att det finns en djungel av möjligheter att verka för Jesus. Maranata har sin stora mission just nu då kulturens aftonskymning lägrar sig över världen.

Maranata är något nytt för mången, men detta "nya" måste spridas ut bland alla kretsar och skapa starkare fäste i Guds Ord, som resulterar i apostolisk väckelse.

Thorvald Johnsson
Jönköping

EVANGELISTVECKA I JÖNKÖPING DEN 6-11 FEBR

KRISTEN VÄGGKALENDER 1968

FLERFÄRGSTRYCK

VÄRDIG — PRAKTISK —
EN VÄCKELSEAPPELL
FÖR VARJE DAG — EN
PRYDNAD FÖR HEMMET

Format 280×320 mm Pris 5:—
" 200×280 " " 3:50

Till Midnattsropet

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Sänd mig mot postförskott

..... st. Vägghalender, större

..... st. " mindre

Namn

Gata, husnr.

Poststation

FRIHET OCH TVÄNG ... *Forts. fr. sid. 9.*

Jag skulle önska att något liknande Franciscus under medeltiden kunde komma fram i vår tid. Det var ju också då ett materiellt överdåd, medeltidens yppighet. Där levde han, en rik ung man, mitt i all denna yppighet. Så grips han av Jesu ord: "Gå bort och sälj allt vad du äger och giv åt de fattiga. Då skall du få en skatt i himmelen. Kom sedan och följ mig." Det blev ledstjärnan för den unge Frans och så utformades denna rörelse på medeltiden, som sedan blev upphov till den munkorden som uppkallades efter honom.

Det vore underbart, om det blev en verklig uppmarsch av människor i dag, som med en inre frigjordhet var lösgjorda också från allt detta yttre och avstod från många saker för att bättre kunna vara Herrens tjänare. Tänk om det mobiliserades en väldig här evangelister, som inte frågade efter olika förmåner, som helt enkelt avstår från det för Kristi skull. Jag tror att det vore något av det synliga i evangelium, som vi behöver nu. Det finns så mycket hemlig kristendom och instängd andlighet, som behöver manifesteras och förkroppsligas och bli synligt för världsmänniskornas fem sinnen. Det står i Skriften att när människorna såg verkningarna av evangelium, så trodde de.

Vi måste ju räkna med att oomvända människor inte har sina andliga ögon öppnade, utan blir övertygade av vad de ser med sina lekamliga ögon. Det är där helbrägdagörelsen också kommer in, som en synlig manifestation av en osynlig kraft. Om man undersöker Paulus' liv finner man också en fysisk prestation som inte är möjlig att förstå. Det finns någon som har tagit sig för att mäta de oerhörda sträckor som Paulus gick — det rör sig om hundra och åter hundratal mil — från plats till plats, från stad till stad. När man sedan betänker att han många år satt

i fängelse — ett liv som var så fruktansvärt nedbrytande för den fysiska människan att få överlevde i dessa fängelsehålor. Men Herren bodde i Paulus' kropp och därför kunde han uthärda. Det är underbart!

Man gjorde en undersökning efter andra världskriget bland de hundratusentals människor som satt i koncentrationsläger — man ska ju nu vetenskapligt undersöka allting. Man undersökte här vilka människor det var som överlevde dessa ohyggliga raffinerade plågometer. Den största procenten som överlevde var de som hade en levande tro på Gud. Tron tillförde dessa människor ett område av kraft som lyfte dem över dessa fruktansvärda saker, i vilka andra gick under fysiskt. Det är säkerligen en hemlighet till att kunna övervinna i svårigheterna, inte bara att ha Andens kraft utan också en kropp som är övad att leva i tukt och försakelse.

Det är impopulärt att tala om sådana här saker. Tala inte om pengar i den här församlingen, sade man till en predikant; det finns så många rika här. När en man blev ställd mot väggen för sina affärsmetoder som kristen ledare så svarade han: Kristendom är kristendom och affärer är affärer. —

Det är denna dualism som är församlingens undergång.

Det är underbart att få frambära sin kropp som ett levande, heligt, Gud välbehagligt offer, vår andliga tempeltjänst. På detta altare kan vi sedan pröva vad som är gott, välbehagligt och fullkomligt. Inbilla dig aldrig att du får veta Guds väg med ditt liv och din uppgift, om du inte har överlämnat din kropp åt Herren. Har du ej gjort detta kommer du att uppleva denna dualism och du kommer att slitas ned i friktionen mellan båda dessa världar. Man kan inte tjäna både Gud och Mammon, sade Jesus, och vi behöver inte göra det.

Fortsättning i nästa nr.

ÄR DU MED ... *Forts. från sid. 14.*

Avgörandet ligger i dina egna händer var du skall tillbringa evigheten.

Syster och broder — du som känner dig ensam och missmodig: Lyft din blick uppåt — se på Jesus! Jesus vet om dig! Han säger sitt: "Frukta icke!" Om "tåredalen" är full av

skuggor, gå bara på. När Gud är med, vem kan då vara emot!

Personligen är jag glad över att vara på "hemväg". Och glad instämmer jag med sångaren som sjunger:

"Jag har valt att göra sällskap med Guds enkla vandringsmän.

Det må kosta vad det vill, men jag vill hem till himmelen.

Det är längtan hem, som driver mig, jag vill ej stanna här,

Ty en främling uppå jorden jag ju är."

*Elsa Höglund,
Undersåker*

Den bräckliga skutan/
Led mig, O Herre/På
enkel biljett/Till vår
hemland. Gösta Fre-
densjö sjunger till en-
semble.

C 6769. SEGER-
KVARTETTEN
Vi reser hem/
Håll min hand
/Kommen till
mig/Det är
som himmel.

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

**JUL-
sånger**

Sång Ake Pettersson.
Musik ROBERT LARSSON.

Produktion: CANTORNA AB
CEEP 62

JUL- sånger

CCEP 62 P 5338

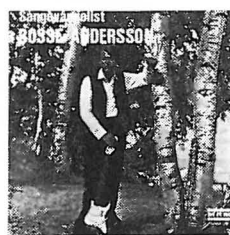
Stilla natt. Jesus-
barnet föddes. Juleklockor.
Stilla natt/Kom alla änglar små.
Hör hur änglasången klingar.

Ake Pettersson sjunger **Stilla Natt**
/Julevangelium/O helga natt/Den
vita staden/Vad gränslös kärlek.

Jan Sparring m. fl. sjunger **Näs**
Jesusbarnet föddes/Juleklockor/
Stilla natt/Kom alla änglar små/
Hör hur änglasången klingar.

MRM 52. Fyra stråg-
musiksånger av Falkö-
pingssångarna. Sjung
än en gång hemlan-
dets sång/Jag fann en
frälsning/O du vinner
jordisk makt och ära./
Han lever.

HEP 264. Bos-
se Andersson
sjunger fyra
sånger: Den
gamla sången/
Möt mig, o
Gud/Jublande,
sjungande går
jag/Striden på
jorden ej evig
skall vara.

HÄR ÄR JULKLAPPAR PÅ GÅNG...

KÖP 5 SKIVOR — DU FÅR 10 GRATIS

För att hjälpa dig att sprida dessa härliga skivor till gamla, sjuka och avses-
tagna har vi iordningställt ett skivpaket med 15 st. av oss utvalda skivor och
Du behöver endast betala 5 av dem och 10 medsändes gratis.

C 6773. Uno Davidsson och Ake Joelsson.
Duettsång. Psalm 139/Var jag går i skogar,
berg och dalar/Sjung såsom fågeln glad uti
lunden/Guldgrävarsången.

C 6774. Uno Davidsson och Ake Joelsson.
Duettsång. Som hjorden efter vatten/När Je-
sus kom/Av bara nåd/Har du intet rum.

C 6778. Sju sjungande fruar (Gitarrgrupp från
Nässjö). Frid, frid ljuvliga frid/Aftontankar/
Min Kung och jag/Jag har en vän.

GGP 61. Sång av
Britt-Inger Berggren o.
Astrid Lindqvist **Ljudet**
från korset/På vägen
hem/Löftesstjärnor/
Mitt rätta hem.

MRM 50. Jesus min törnekrönte konung/Nere
i dalen/Främlingsland/i himlens land. Bosse
Andersson sjunger till Hammondorgel, hawaii-
gitarr, trummor och bas.

MRM 99. Anita Nilsson och Bosse Andersson
sjunger fyra sånger **Ljudet** av Hans steg/Strå-
lande stad/Ser du Ljuset som strålar/Vid Hans
kors.

MREP 54. Bosse Andersson sjunger **Snart en**
morgon bryter fram/Snart en dag/Mitt hem
är ej här/Den avfälliges bön.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. LP-skivor nr
(2 st. fraktfritt) (Pris: 25: — per st.)

☐ Sänd oss gratis notblad över våra populära sånger.

Namn:

Postadress:

..... st. Skivpaket (15 st. skivor).

..... st. LP-skiva MREP 102 (Från pingstkonne-
rensens) Pris 25: —.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Redaktör:
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28:—, halvår 15:50, kvartal
8:—. Lösnummer 1:25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

JULKLAPPSTIPS

PRESENT *kort*

ETT BRA SÄTT

att nå vänner och bekanta med

MARANATABUDSKAPET

HELÅR 28:—

HALVÅR 15:50

RING ELLER SKRIV

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA
Tel. 32 80 02